

LENGYELFALVI EGBERT

A csók előtt

a csók előtt
ami langyos volt és máris
kihűtötte számon az utcai szél
túrókrémet evett

a kanál éhesen nyalt
végig az otthonról
hozott tupperedény
falán

az előadóterem
a jóllakott gyomor
megtelt
a műanyagtálból szabaduló
édes-savanykás párával

az evés közben lehullott
tompasárga göröngyöket
ujjával odább pöckölte

szédülten zuhantunk
az asztalok lapjáról
a padló kenőcsévé
az émelygés alanya
helyett annak tárgyává
lenni

(Oblomovnak)

jelentsetek ki – hadd dőljek
zsíros, meleg vackomba
megállapítva, vágjátok le
törekvésem péniszét,
az előremeredő,
a törekvő, a nyugtalan
célfaszt

kocsonyásodnék – levesben
lennék puhára főtt répa,
a fridsider hátsó polcán
húlnék, míg
megesznek és kiszarnak

oldódom
a csatornacsőben
irány a tenger
állóvíz a cikázó
halak körül